

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este Dumineca și Joi, la fiecare săptămână cu adansul foisiorei — Premergătorul se face în Sabiu la expediția noastră, preaferit la o r. poste cu bani zat'ă prin seriori transitate, adresate către expediție. Premergătorul prenumărării pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 85.

ANULU XXIV.

Sabiu 24 Octomvre (5 Nov.) 1876.

Cum aru fi de a se privi cestunea orientala de noi români?

Saliste în 2/11 1876.

(Continuare din nr. tr.)

In articululu premergatoriu am pus totu pondulu pe interesele generali si unitari ale imperiului nostru, cu cari trebue a se identifică intereselé tuturor poporelor imperiului, că asiá consolidata si poternica sa intempine Austri'a cestunea orientala, la care ea este engagiata in prim'a linia prin pusețiunea sea geografica si prin urmare prin interesele sele economice parte prin consângenitatea poporelor sele slave si române cu poporele din orientulu Europei.

Nu putem concedie nici decum contrariulu, dela ceea ce vedem cu ochii, ca adeca, unu statu aru potea avea interesele sele proprii absolute, fără nici o privire la interesele poporelor sele. Acést'a aru fi numai o idea fără realitate séu in realitate s'ar potea numí acést'a unu absolutism si despotism alu poterei statului. Si staturile compuse din o natiune reprezentăza interesele acestei natiuni. Asiá trebue se fia si unu statu poliglotu. Se va dice ca in unu statu poliglotu este cu multu mai mare greutatea de a se consolidá interesele tuturor poporelor in unulu si acela'si interesu alu statului.

Nu este asiá. Istor'a si faptele ne arata si contrariulu. In staturi mari natiunale amu vedintu mai multe lupte intre intrég'a natiune de o parte si capulu statului si guvernulu lui de alta parte cari au adus resturnări dupa sine, d. e. in Franci'a; pâna cându asemenea revolutiuni si usurpatiuni in statulu poliglotu alu nostru nu suntu cunoscute.

Si ierasi consistent'a si solidaritatea statului in Svitier'a este mai mare, că in unu statu natiunalu, de-si acea tiéra este compusa din cele mai diferite natiuni.

Si acést'a se intempla atunci, cându guvernulu statului scie consolidá interesele ori-cărei natiunalităti in interesele generali si unitari ale statului, cându puterea statului lasa fia-cărei natiuni calea libera spre desvoltare si-i dà tóte conditiunile spre acestu scopu, de unde de sine urmăza, ca tóte acestea 'si voru concentrá interesele loru acolo, de unde 'si au conditiunile de viétia, si aci voru gravita tóte poterile loru.

In o astfelu de Austria poporele ei nu potu si nu voru gravita in afara; din contra poporele din orientulu Europei voru gravita spre Austri'a, déca acést'a va purta o politica rationala cătra ele.

Poporulu slavu din Austri'a nu'si va dorí sórtea consângenilor lui din Turci'a, si nu'si va dorí nici o sórte comuna cu unu statu nou slaveanu din orientulu Europei, pâna cându conditiunile lui de viétia si progresu suntu mai puternice in Austri'a civilisatorie. Cu atâtua mai putienu va aspirá acestu poporu la unu viitoru efemericu ce pote avea numai o sórte, că a Poloniei seu la unu Messia' ce aru vení din sinulu tataro Russiei, unde Messia' civilisatiunei nici nu s'au nascutu. Acestu poporu pretinde numai libertatea desvoltării sele natiunali ce o cere dreptulu firescu, si cauta posibilitatea de a-si aventá cultur'a

natiunala in o directiune cu poporele lui consângene. Si atâtua trecutulu lui, cătu si presentulu, care infatisiea o multime de intelligenti slavi in Austri'a si in brav'a sea armata, dau dovedi, ca poporulu slavu este unulu dintre poternicii stâlpi ai imperiului.

Cu asemenea dreptu, si totu in aceea'si pusețiune in statu, pretinde poporulu român tóte conditiunile de libera desvoltare natiunala si neimperdecarea sea, de a-si promova cultur'a natiunala in contactu cu cei-lalți consângeni ai sei, asiá precum au facutu si face poporulu monarchiei de natiunialitate germană.

In acestu modu nu va gravita românulu spre tierile statului român, ci că unu factoru alu puterei austriace va imprasci lumin'a culturei sele, promovata in acestu statu, si la consângenii sei, castigandu sympathia si amicitia loru pentru imperiu, care are de missiune a fi pe viitoru unu scutu alu romanismului din orientu. Armat'a austriaca scie cu căta bravura s'au luptat soldatii români, tóta Austri'a scie alipirea poporului român cátro tronu si patri'a comună.

Din partea acestor dôue popore mari ale Austriei cari prin Austri'a loru mama dandule ea tóte conditiunile recerute au missiunea de a casigá mamei loru folose dela consângenii loru, iér' nu a-si abate gravitația loru dela potere la nesiguranta, dela acestea popore dicu nici odată nu pote obveni statului nostru unu periculu, cu atâtua mai putienu, că din partea poporului germanu, căruia i sta la spate unitatea poternica germana si cu multu mai seducatore. Si totusi nici din acést'a parte nu potu veni periculi, pentru inascuta loialitate a connationalilor germani.

Poporulu magiaru, care este cu totulu isolatu, numai si numai in Austri'a si in concertulu poporelor ei 'si pote aflá existint'a sea; si suntu de acea firma creditia, ca aci va aflá totu-déun'a mai naturali si mai tari aliatii, decâtui in némulu turcescu, déca va sci apretiu justele pretensiuni ale conlocuitořelor natiuni.

Déca pentru óre-care viitoru pote fi Austri'a amenintata de influența vre-unei ginte mari, apoi pote fi mai intâiu din partea pangermanismului si apoi a panslavismului.

In ambe acestea unice casuri de periculu, va fi natiunea magiaru si cea româna chiamate, a sprinții esinti'a statului dupa natur'a pusețiunei loru si pentru interesele loru cele mai eminente.

Despre acést'a missiune in viitoru nu se mai poate îndoí nici unu gandleriu.

Tocmai acést'a missiune mare a acestor dôue popore trebuie se fia decidetore in politic'a austro-unguresca fatia de cestunea orientala, déca cugeta diplomati'a nostra in adeveru la interesulu propriu austriacu si nu la alu cutărei seu cutărei natiuni, si acést'a i impune, că inca de acum sa-si prepare in orientulu Europei unu aliatu mai poternicu in români, ceea ce numai atunci va puté face, déca va avea o Romanie independenta si tare lângă sine si va respecta interesele vitali ale poporului român din monachia.

Russia' pote fi si nu pote fi inimica Austriei, dupa impregurări, căci ea nu are nici unu interesu a ocupá parti ale ei, iér' pasindu la o atare

ocupatiune, ce nu este verosimila, aru trebuí se tréca preste cadavrele in-tregu poporului român si magiaru, ceea ce nu va suferi Europ'a, dar' nici in interesulu Russiei nu pote serví.

Remâne numai că Austri'a in cestunea orientale se apere de perire pe poporele subjugate, si se nu impedece interesele Russiei fatia de puterea otomana, acolo, unde interesele imperiului nostru nu suntu periclitate, séu unde ambe potu subsistă lângă olalta.

Pangermanismulu ince este mai aprope, de a atacá óre cându-va pe Austri'a, căci 'si are in sine inca adi tóte conditiunile date spre acestu scopu.

Deci Austri'a se fia Austrie, căci nu este putere germana.

Căci cându aru fi un'a că acést'a, mai usioru va fi Germaniei a-si ajunge scopulu.

Si tocmai cu privire si la atari eventualități — pote se va dice adi imagine — este Austri'a chiamata a-si prepara terenulu intereselor ei in cestunea orientale, prin atragerea poporelor crestine din orientulu Europei cătra sine, si correlativu prin promovarea intereselor vitali a tuturor poporelor sele, de o potriva si in mesura corespondentore missiunei loru cătra si pentru statu. Ei dar' acést'a nu iarta, că in sistemulu nostru dualisticu se fia slavii si români neindreptatiti si subjugati de germani si magari, nici că sa domnesca un'a natiune austriaca preste celalte ci interesele generali austriace au se domnesca preste tóte natiunialitătile statului, iér' acést'a nu mai atunci pote fi cându óre care natiune si va vedé identificate interesele sele cu ale statului, si acést'a pretinde egala in-dreptatire a tuturor poporelor Austro-Ungariei.

Generalulu Türr despre cestunea orientale.

II.

Dela incetarea absolutismului austriacu, adeca de 16 ani incoce, români pusi la discretiunea elementului magiaru, care din persecutati ce era a devenit la potere si de atunci eschisivu conduce destinele patriei comune, — atâtua prin diuaristica, cătu si prin deputatii de natiunialitatea loru in camere, la tóte ocasiunile potrivite n'au intrelasatu a atrage atentiunea magiarilor la grav'a situatiune a acestor dôue elemente avise dela natura la aperare reciproca, fatia de periculu ce le amenintia din partea colosalelor eleminte slavice si germane de cari suntu incungurute si mai cu séma in partea ungarica dejá si ingangrenate. Români totu-déun'a numai dreptate au cerutu dela magiaru, dorere ince, potere a la care din gratia impregurărilor esterne pe neasteptate devenira, apoi funesta idea de care bolescu mai cu séma dela Szechenyi incoce, de a intemeia "o magaria mare pâna la marea negra" — ii-a facutu surdi fatia de romani, si orbi fatia de periculu comunu.

Ei bine! periculu prevedutu de romani a sositu, cestunea orientala, acestu morbu vechiu alu Turciei, abdicandu falsiloru si intrigantiloru sei medici seculari — diplomatiei, e pusa pe verfulu sabiei, si inca in tipu de cestunea slavica, sub protectiunea celui mai cumplitu inimicu alu neslavilor din orientu — a Russiei, care

trofiebile părți ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. și pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principi si teritoriile pre unu 12 1/2, unu 6 fl.

Inseratele se plasează pentru întâia óra cu 7 er. sirul, pentru a doua óra cu 5 1/2, er. v. a. si pentru a treia repetare cu 3 1/2, er. v. a.

dela caderea generosului amicu alu poporelor apesate, a potitelui de odinióra Napoleonu, pe lângă toté opintirile neputințiosei diplomatice are mâna libera in orientu.

De când arde muculu la degete, incep a vedé si magarii pericolul, inse fără a mai slabí din ingâmfarea loru fatala. Ei inca si acum'a vedu paialu in ochii altor a si nu vedu bern'a intr'ai sei.

Cu scopu de a inainta apropierea intre români si magarii au intemeiat o fóia magiara in Bucuresci, si diurnalistică loru de aici se occupa mereu cu acesta cestune.

Români de dincolo inca tractăza cestunea prin diurnalistica, si se paru a areta impossibilitatea unei aliantie sincere pâna cându fratiilor loru de dincoci voru fi tratati cu desconsiderarea de pâna acilea.

Fóia semioficiala "Hon" si aroga a fi cea mai putienu chauvinista si mai nepreoccupata fatia de români. Fiinduca acést'a e mai aprope de guvernul se punem si noi dara mai multu pondu pe enunciările densei.

Mai recentu in nrulu 259 reflectăza la "Journal de Bucarest" care disese cum-ca:

"Ungaria in locu de a impartasi pre români de libertate, la ce cu atâtua mai mare dreptu au fiindu-ca nu suuu cuceriti cu armă i condamna la iobagia. Si curioasa disontantia, magarii de aceea necontentu au pretinsu si accentuat dreptulu la nationalitatea loru. Unu dreptu care si-lu pretinde cine-va pentru sine, pentru ce-lu denegă altu'a? Dreptu are "Romanul" cându imputa magiarilor tienut'a loru facia de români din Banatu si Transilvania. Nu voim noi inimicitia, si din protestarea nostra in contr'a acelei procedure nînu poate celi asiá ceva... Dim contra români aru dorí se vedia aliatii sinceri in magarii. Alianța intre Ungaria si România aru garantat ecilibrul confederatiunei orientali. Români de multu cunoscute pre bine cătă folosu aru aduce o astfelui de alianța sincera, din care atât'a aru căstigá magarii cătu si ei, acum'a e rendula la magarii se pricpea folosu si se-lu voiésca si ei."

La acestea respunde "Hon" asiá: "Jobagi'a românilor de care vorbesce "Journal de Bucarest" si numai poveste. Nimeni nu-i trece prin minte la noi a apesá pre unu popor, si cu atâtua mai putienu pre români. Afara de indreptatirea politica a limbei nationali abia este ceva, ce aru restringe folosirea limbei române in trebile publice, si toleranța nostra in acesta privinta in ochii Europei ne-preocupate va ocupa locu intre cele mai frumoase aparitii a secului. Inse acesta toleranța pâna aci inca n'a pre fruptificat. Aceea ce a garantat statul că libertate s'a intorsu in contr'a nostra; si de-si n'au fostu români aci, cari imitându pe Herostratu in acesta privinta au stralucit in prim'a linia, totusi e siguru, cum-ca nici densii n'au cuprinsu: de ce insemmatare aru fi, de cumva principiul fundamentalu alu solidarității magiare si române basatu pe acestea libertăți nationale a statului magiaru aru produce o majoritate potente mai întâia in Ungaria, apoi in provinciile interesante la cestunea orientala?... Traim in tempi grele, apoi dilele marilor desastre arunca sementia evenimentelor mari. Noi nu ne simu a dice, cumca o mare si nobila recompensare pentru dorerile de nascere a temporilor presinti aru si acea, de cumva s'ar puté nasce acestu principiu de viétia de multu conceputu ince pâna aci inca ne ivitu in lume alu solidarității."

Va se dica, după „Hon“ numai români sunt de vina că intre ei și magiari nu s-a realizat o alianță sincera, căci ei — magiarii — intră acordarea libertăților naționali au mersu până la linia extrema!

Amara mistificare acăstă, și ei nu se sfîrscă să se laudă în fată lumei întregi în diurnalistică și în parlament cu liberalitatea și sentiu de dreptate alor loru fată de naționalitate din patria, cari formează majoritatea locuitorilor, — că și cum lumea serioasă nu s-ar uita la faptele lor.

Amu reprobusu si acestu articulu că se ilustrâmu cu elu pe a lui Tûr; respunsu separatu inse nu-i vomu dă, că sa-si combineze „Hon“ respunsu din reflessiunile ce le facem la articululu lui Tûr.

Sa vedem dară: cum au urmatu magiarii consilielor lui Tûr, pe care ei l'u consideră de unu barbatu de statu, si cu deosebire in cestiunea orientala de unu ponderosu factoru si expertu?

Ce au facutu ei pentru castigarea simpathiei si animii naționalitătilor din patria, si cu deosebire pentru prepararea unei aliantie sincere intre elementulu magiaru si celu romanu, că cele mai amenintiate in vietiua loru naționale?

Unu respunsu detaiatu la aceste intrebări aru umplé volume intregi, deci noi ne vomu restringe numai la putine fapte, că se nu trece preste cadrulu unui articulu de diurnal.

Unicul faptu, ce dovedesce o apropiere este: împacarea cu Croati'a.

De-si Croati'a totu-déun'a a fostu in mai strinsa legatura cu Ungaria decătu Transilvania, fiinduca in acea tiéra nu este elementu ungurescu, de dragul portului Fiume, i-a datu carta bianca, si i-a acordat o autonomia cu carea majoritatea acelei tiere se vede a fi multiamita, primindu Ungaria a suportă chiaru si o insemnata parte din sarcinile ei; inse o considerabila parte a locuitorilor Croatiei nici cu acăstă nu este multiamita, iér' locuitorii Ungariei cu totu dreptulu se potu supera pentru primirea sarcinilor Croatiei, cându nici a nóstre nu le potem suportă.

De ací incolo apoi nici unu faptu nu mai poti află, care se fia in dreptatu spre multiamirea naționalitătilor.

Că se innece si putienulu spiritu naționalu ce se manifestă la slovacii — guvernul li-a desfintiatu „Mătiti'a“ — societatea literaria, si gimnasiile slovace intemeiate si sustinute prin poporulu slovacu.

Persecutarea serbilor este cu multu mai cunoscuta decătu se o mai descriem si noi.

Graniti'a militară, a cărei locuitori (români si serbi) erau pră multiamiti (?) cu sórtea, au desfintat-o, si chiaru in contră legei (art. V. §. 55. 1848) o au organizat de ea fără ea, inainte de a fi representata in camera.

Prin acăstă si-a perduțea cea mai mare parte a padurilor si pasiunilor ce le folosea mai nainte, au perduțea dreptulu de a ferbe rachiul, li s'a introdușu o administratiune si justitia incurcata, carea nime nu o prișepe, manuita prin ómeni straini cari de felu nu cunosc referintele de acolo, cari în teritoriul acelu dedat la regula si pace au semenat discordii si nemultiamiri, incătu abia după unu anu de administratiune ungurésca guvernului a fostu silitu se tramită comisarii guvernali acolo, că sa studieze situatiunea si ómenii, — se demissiune si se denumescă diregatori. O cărpela după alt'a, cari inse tóte nu voru produce multiamirea poporului, pentru ca pe elu nime nu-lu consulta. Dreptu recompensa pentru armele luate li s'a impus sarcini noue cu

multu mai mari decătu cele de mai nainte, ear scolile naționali — si prin urmare si confessionali de mai nainte, facute si sustinute din avearea loru privată — li s'a prefat in scoli comunali, cari preste voi'a proprietarilor suntu scôte de sub influența bisericei nóstre.

Aici totulu este strictu, ear in capulu trebilor ómeni fără tactu străini de limb'a si interesulu poporului. Au viézia municipala fără dreptu de alegere; până când in cele-lalte părți ale tieri tóte municipiele 'si alegu pe oficialii sei, aici tóte posturile se deplinesc prin denumire. Motivul nu pote fi altul, decătu ca nefiindu pe acolo magiari nici macaru de semantia prin alegeri nu s'ar putea inculba si acolo magiari, apoi o administratiune fără magiari nu pote fi admisa.

Unicul poporu s-a scosu, că celu mai micu, dar' cu cei mai puternici patroni, — aliatulu privilegiatul magiarilor nainte de 1848 — au fostu mai multu crutiatu, in anulu acestă inse si sasiloru li se puse calpacu pe capu si pinteni la calcăie.

Pe sasi i supera si acăstă inse loru totu nu li va fi nimic'a. Fiindu ei na se afla printre magiari ci printre români, loru totu li s'a lasatu suprematia faptică preste majoritatea teritoriului unde suntu, privilegiile de cari s'a bucurat seculi intregi li-au datu avere si intielegintia multa fatia de fostii loru eloti, si cu ajutoriul acestor factori li este asigurata poterea si in viitoru. Că tóte lucrurile ce nu au de baza dreptatea nici chiaru ecuitatea inse, nici reformele introduce in fundulu regiu nu multi amescu pe nimeni.

Dupa acestea specialităti se vedem: in genere ce s'a facutu spre multiamirea romanilor?

Ei, dar' dejă si deveniram prelungi, despre acăstă cauta se mai dămu unu articulu in numerulu viitoriu.

Resbelul.

Sciri mai noue demintu, ca turci au ocupat si Deligradul si sustinu ca puterea trupelor serbesci este acolo. Cea din urma lupta avu locu in diu'a de 1 Novembre la Gaglov'ape drumul Crusievatiului. Corpulu lui Horvatovici ajutat de Lazaru Ciolac-Anatici au respinsu pre turci spre Djunis. Cu tóte aceste Horvatovici s'a retras la Crusievati; iéra quartirulu generalu alu serbilor s'a stramutat la Ciupri'a. — Armistitiul s'a inceputu Mercuri.

Pentru serbi a venit armistitiul cam tardiu, dara după faimile ce se respondescu din Serbi'a, va fi bine venit u si acum. Dupa o telegrama din Belgradu dela 3 Novembre ministrul serbescu Ristici a declarat consulul rusescu Karzoff, ca regimul serbescu acceptă armistitiul. Alte telegrame si corespondintie vorbescu ca milita serbescă aru fi demoralisata si nu mai e de a o duce inaintea inimicului, ca din causă acăstă s'a nascutu divergintie intre serbi si voluntarii rusesci, cari divergintie au degenerat si in incaierări sangerose.

Causă divergintelor intre serbi si rusi unii o atribuiesc si rivalitătiei intre serbi si rusi. Se dice ca cesti din urma se pôrta cu „fratii“ loru că nisice superioiri. In legatura cu rivalitatea acăstă aduce unu coresp. la o fóia din Budapest'a o episoda trista, carea s'a intemplatu in dilele cându serbo-rusii se luptau in giurul Djunisului. Faptul se dice ca s'a intemplatu astu-feliu: Unu despartimentu de 1500 rusi pleca că avantgarda. Dupa ce s'a departat putieni acoperă o negura desa tienutulu. Trup'a carea venea in urm'a avantgardei aude puscaturi si pre urma si siueraturi de glonție. In presupunerea ca se afla in fatia inimicului deschide unu focu

aprigu asupra bietilor rusi. Acești credințe intre dôue focuri respundu. Până sa se afle ratacirea rusii au fostu mai toti omoriti. De atunci ura neimpacata intre rusi si serbi.

Ultimatulu despre care facuram amintire in nr. trecutu ca la insinuatu Ignatief Portiei otomane, acăstă din urma la primitu fără de nici o conditie in diu'a dela 1 Nov. st. n., incunoscintiendu totu odata (Pórt'a) pre toti comandanții sei sa sisteze ostilitate. Scirea acăstă aru anunța pacea. Opiniunea publică in totalitatea ei este inca forte rezervata in fată acăstă novele. Ea se pare a fi petrunsa de convingerea ca Russi'a cauta si va găsi si după acăstă vre-unu nodu in papura, care sa-i dea ansa la unu resbelu contră Turciei. Se dice ca Russi'a va pretinde că la statorirea liniei de demarcatiune intre părțile luptătoare, că turci sa mergă inapoi până la linia unde se aflau la 27 Octobre. Se nasce numai decătu intrebarea, ca după ce au luat Djunisul, Alexinatul, după unele foi si Deligradul, turci vor mai face si concesiunea de a dă din mâna positiuni luate cu multime de jertfe din mânilor serbilor?

Despre pregatirile rusescii se comunică „Corespondintie politice“ din Petersburg:

Caletori'a comandanții supremul corpulu gardei si la cerculu militar de Sct. Petersburg, a marelui principale Nicolae Nicolaevici senioru, către Livadi'a a datu in cercurile militare de aici impulsul la cele mai stranie faime si conjecturări. Partea cea mai mare a acestor a, pre cun de sine se intielege, e sensatiunea si nefundata. Trebuie sa tienem inse comptu de un'a parte, căci nu i se poate disputa caracterul fapticu. In categori'a acăstă din urma s'ar putea pure comunicarea despre inminentă decretare a asiediului preste cercurile militare Odessa, Kiew, Ciarcov si cerculu militar caucasicu. Cu privire la lucrările de aperare ordinate in partea meridională a tieri si la concentrările cele mari de trupe intre Odessa si Bender o astfelu de decisiune nu poate fi surprindetore cu atât mai vertosu cu cătu de mai multe septămâni se dirigă spre funtariele caucasice transporturi considerabile de trupe cari suntu destinate a intarî garnizoanele dela frontiere si a formă unu corp de observatiune. Lucrările de aperare lângă litoralul mărei negre dela Odessa până la Tiflis progresă in modu rapidu. In dilele din urma s'a provocat representantii tuturor liniilor ce pornește din Moscova spre apus, media nopte, respective ai linei Moscov'a-Brest, se face tóte dispositiunile pentru a transporta eventualu trupe mai multe si se supuna ministrului de comunicatiune unu planu ce aru admite o operare comună a singurătorilor societăti dela drumurile ferate.

E marcanta pentru tendintile Russiei o scrisoare a unui corespondent din Berlinu la „Pest. Ll.“ dela 30 Octobre, cându nu putea fi cunoscuta inca scirea despre ultimatul rusescu. Acea corespondintie dice:

Déca unu barbatu de statu austriacu a pututu pune odata lumea in uimire prin nemultiamirea sea, — generalul Ignatief pote pretinde acum, ca a suprinsu cercurile politice prin „moderatiunea sea“. Aru fi in se precipitat lucru vrendu a concluzie din linistea relativă cu care se descurca negotiările in Constantinopole, ca e indepartat ori-ce pericolu de unu resbelu.

In cercurile rusofile ce suntu informate se dă pe fatia, ca instructiunile ce le-a primit generalul Ignatief in Livadi'a inainte de a ple-

că la Constantinopole i prescriu sa eviteze ori-ce pasire brusca fatia cu Pórt'a, ba sa tamende negotiările cu o maniera netedă până cându Russi'a care a datu lumei dovedi de indulgintă va fi si militaresc in stare sa se emancipe de acăstă virtute putină resbelica. Se contă cum se pare ca generalul Ignatief va avea sa-si desvole abilitatea sea preste iernă; căci Russi'a cu tóte comunicările contrarie prin jurnale nu e inca de locu in stare sa intrevina militaresc pe teritoriul balcanului. Dara increderea in abilitatea generalului a suferit oarecare stirbitura de cându victorie din urma ale armatei turcescii au strafotu cu o lovitura tóte positiunile. E temere insa, ca si calculatiunile diplomatici ce nu voiau sa scie de nicio campanie de iarna voru putea fi usioru de laaturate.

Ambasada turcescă care din consideratiuni de crutiare constă numai din ambasadorulu insusi, unu secretari si unu atasatu militar si care n'are nici dragomanu — ambasada turcescă manifestă de nou măre in credere, asiă ca desastrelor serbilor au ingreunat evident preste măsura lucrarea diplomatică si a neutralilor. La totu casulu cei de aci si din Vien'a suntu acum pe deplin lamuriti asupra scopului si insemanătății ce au planurile rusescii relativ la orientul si de-si nu e de locu a creditata a cea ce se povestesc in unele salone diplomatice, ca adeca Russi'a s'ar fi deobligat „in scrisu“ ca nu va trece preste ore care măsura fatia cu Pórt'a, totusi de alta parte e fapta, ca togm'a acum se vorbesce in „regiunile decisive“ atât de desu de garantii „rusescii“ si „turcescii.“

Suntu interesante comentariile ce le face pressă la cuventulu de tronu alu imperatului Germaniei. Unu corespondent din Vien'a scrie lui „P. Ll.“:

Cuventulu de tronu germanu nu a potutu face unde-va mai mare sensatiune decătu in Vien'a si in Petersburg si specialu politică austro-ungara nu va mai fi constrinsa a se aperă eventualu contră imputări de prea mare intimidare cu Russi'a. Cându unul dintre cei trei imperati aliați declara serbatoresc si in publicu de cea mai mare a sea problema, „a conservă prin mediocire amicabilă pacea, déca va fi amerintata, si intre puterile ce suntu mai apropiate Germaniei prin istoria si vecinatate (o numire rece a celorulalti doi aliați) atunci vomu ajunge fără silintă la concluziunea, ca Germania vede apropiandu-se casulu cându va fi lipsa de mediocirea sea amicabilă „spre mantinerea păcii“ intre Austria si Russi'a, ba ca acăstă pace numai prin mediocirea sea amicabilă s'a conservat până acum. Prin acăstă s'a curmatu insinuatiunea ce se totu repetă, ca Austria e tereita de politică rusescă, dura firescă prin cuventulu de tronu s'a datu si lamurirea, ca de vreme ce Germania nu mai cunoște o problema a celor trei puteri de a mantine impreuna pacea Europei, ci numai o problema a Germaniei de a conserva pacea intre aliații sei, — acea alianță, pe carea că pe unu „rocher de bronze“ eră „stabilită“ pacea europeană, a incitat de a exista si poate ca togm'a acum se pregatesc noue grupări cari pe basele schimbători voru urmară alte scopuri.

„V. C.“ comentă convocarea camerilor Romaniei in nrulu dela 17 Oct. in modulu urmatoriu:

Pentru 21 a curentei corpurile legiuitorile suntu convocate in sesiunea extraordinaria. Actulu de convocare este pre cătu de laconicu, pre atât de semnificativu fatia cu impregurăile, căci elu nu ne spune decătu in o frasă fără condensata ca camerele

suntu convocate: „pre a li se supune óre-cari proiecte de legi si cestiani urgente cari nu mai potu fi amenate pâna la sessiunea ordinaria.“ Va sada la ordinea dilei suntu cestioni de atât'a insemnatare si urgentia, incât nici 25 dile, căte ne mai despartiau de sessiunea ordinaria, nu puteau suferi intardiare. Cari voru fi inse acele cestiuni, noi nu le scimu si „Monitoriu“ nu ne spune nimic'a. Dupa informatiunile inse a diariului „Constitutionalul“ din Bucuresci, se pare ca cestioni mai importante au provocat convocarea, si anume: 1) cestiona financiara; 2) a concentrârilor armatei, si 3) dificultatile ce potu sa aduca evenimentele din orientu. Financiele dar' si starea lucrurilor din orientu, aceste paru a fi titinele in giurului căror'a are a roti tota atentia si activitatea ómenilor nostri de statu. Cu o datoria de 500 milioane, care absorbe in anuitati aproape 45 milioane din unu bugetu ce in tota fortiarea lui nu pote da mai multu decât unu venit de 85 milioane anualu, si asupr'a căruia stă inca in perspectiva realizarea imprumuturilor de 16 si de 42 milioane, cum e óre cu putintia sa nu ne ingrijesc pre toti, chiaru in tempi normali, situatiunea nostra financiara, dar' de cum in cris'a in care se resimte tota pieptile lumiei? Nu scimu inse si nici potemu prevedea prin ce modu s'aru puté gasi o solutiune pentru usiura lipsei ce ne strimtoresce atât de multu. Imprumutulu nu mai pote consola pe nimene, pe cătu tempu lucrurile in orientu voru stă unde se afla; a face unulu fortiatu, aru fi o inepitia si unu discredit generalu. Lips'a inse nu ne lasa, si banii ne lipsesc la fia-ce pasiu, spre a se puté platî armat'a, pe tempu de concentrare, s'au suspenstatu platile celorulalte servicie; ce amu face pentru unu casu mai mare? E evidentu ca o atare situatiune ajunge critica pâna la estreme si ingrijitor'e pentru ori cine privesc lucrurile cu unu ochiu mai scrutatoriu. In greutatea ei astadi se adauga cestioniile din orientu, cari dela o di la alt'a potu se aiba o inriurire hotaritor'e asupr'a nostra. — Asteptâmu că la deschiderea corporilor legiuitor'e, d. ministru de externe, conformu angajamentului ce a luat, sa supuna representantilor tieri corespondint'a diplomatica, si cu tota ca „Românulu“ in revist'a sea de ieri ne da incredintiile cele mai formale despre starea favorabila a lucrurilor, situatiunea inse esterioara de atât'a gravitate incât grija pote fi legitimata chiaru pentru spiritele cele mai prevediatore si experimentate. „Românulu“ in adeveru dice: „Asigurâmu, avemu temeiuri sa asigurâmu, ca, ori-cari voru fi evenimentele purtarea nationala si corecta a natiunei nostre si a guvernului ei va fi incoronata cu cea mai buna isbând'a.“ Nu scimu nici care va fi isbând'a, nici temeiurile ce le vomu fi avendu pentru dens'a; găsimu inse in unu diariu destulu de circumspectu, in „Gazet'a Transilvanie“ dela 14. urmatorele linii privitor'e la visit'a dela Livadi'a, ce nu suntu de natura a ne consola in neutralitatea nostra. Corespondentulu gazetei dice: „Pare-mise ca visit'a dela Livadi'a, ori cătu fu de amabila si distinsa, nu ne-a folositu nimicu in sensulu neutralitatiei; necontentele nostra apeluri la tratatul si la conventiunea de Parisu nu mai au trecere la rusi, incât suntu in pericolu că, in locu se mai cásca-gamu ceva, se perdemu partea Basarabiei cásigata in 1856.... Rusii pretindu confederatiune că in dilele lui Dimitrie Cantemiru si Constantin Brancovanu lupta pe vietia si mórte alatur cu armat'a rusescă in contr'a turclor si a tuturoru căti 'i apera pe acei'a, etc.“ — Aceste aretate, cata sa mai spunemu ca diarele francese „La France“, „Le Courrier dela France“, diariulu germanu „Alg. Zeitung“ si

unu altulu italianu „Vesillo delle Marche“, priu scirile de sensatiune ce au datu, au sporitu neliniscea si ingreuiatu mai multu transactiunile comerciale. Ele vorbiau despre o conventiune ce aru fi subscrisu d. Bratianu la Livadi'a si despre aventurele in cari Romani'a aru fi gat'a se intre.

Camerile românesci din Bucuresci s'au deschisu joi in 21 Octobre cu tota solemnitatea. Discursulu de deschidere l'a cetitu Domitoriu stându si a fostu aplaudatu de camera. Biroul telegraficu a gasit lucru cu cale a comunică prin telegrafo passagiulu discursului de tronu privitoriu la politic'a esterna pre largu si „P. Ll.“ de Vineri, in editiunea de diminetia, a apretiá passagiulu intr'unu articulu de fondu, de-si in loculu alu doilea. Discursulu afirma ca raporturile Romaniei cătra puteri suntu cele mai bune. Mai departe afirma ca tota puterile garante incuragiaza pre Roman'a la sustinerea neutralitatii e-i, observata de regimul dela inceptul resbelului. Chiaru si Pórt'a pare inclinata a recunoscere dreptatea pretensiunilor guvernului românescu. Pâna aci aru respiră discursulu o situatiune favorable Romaniei. Ceva nechiaru pare inse passagiulu urmatoriu pre care lu traducemu dupa fóia citata mai susu. „Suntemu asiá dara indreptatiti a sperá, ca, multiamita directiunei celei intelepte si firme prescrise regimului meu de camere, si la casulu cându aru amenintia periculi cari trece preste puterile statului romanu, scutulu celu puternicu alu Europei garante va apară intregitatea nostra teritoriala si drepturile nóstre natiunale.“ Dreptu intregire a sperantiei esprimate in cele de mai naante discursulu mai esprima si deplin'a convingere, ca tempulu celu mai de aproape va aduce pace orientului.

„P. Ll.“ este satisfacutu de acestu discursu, pentruca elu desmente tota scirile căte se respandisera mai nainte despre intentiunile resbelice ale Romaniei. Elu speréza, ca ceea ce s'arostit de pre tronu se va constata prin tienut'a regimului si a camerilor din Bucuresci.

De-si concentrarea armatei romane — dice „Fremdblt.“ — abiá s'a inceputu, ea totus a destepatut o mare indispositiune in poporu si in deosebi in poporulu dela tiéra. A dôu'a diumetate a lui Octobre e togm'a acelu anutempu, in care tie-reñulu român trebuia sa provéda cele mai multe si mai intetitor'e lucrâri pe câmpu. Pentru 90,000 militiani nu s'aru puté procură absolutu in România in momentul actualu nici cea mai neaperata armatura si chiaru de s'aru mobilisá numai 50—60,000 militieni ministeriulu de resbelu aru trebui pe lângă puscile Peabody sa ia refugiu la vechile puscile de percussiune si a alte arme vechi mai rele, pre cându cu munitiunea de resbelu sta lucrulu si mai reu.

Unu corespondinte la „P. Ll.“ comunica din Cetinie ca muntenegrenilor li aru vení bine si s'aru bucurá sa scape de resbelu si de aliatii. Tota spitalurile infinitate de straini binefacatori suntu indesate cu raniti si totu mai sosescu inca noi bolnavi. Iarn'a se apropie si Muntenegrul, care si in tempuri de pace aru si samena atât de pucinu, nu are proviantu de cereale séu de faina. Unic'a sperantia se baséza pe panslavismulu „binefacatoriu“ dara si acesta se pare ca a desecatu. Subsidie din Belgradu nu au sositu si „subventiunea“ din Petersburg e prea mica pentru a puté corespunde trebuintelor urcate. Abstragendu in trebarea de pâne si bani ori-ce incor-

dare a muntenegrinilor remane fără efectu. Serbii suferu in modu consecutu desastre ce paraliză victorie dubie ale muntenegrinilor.

Distribuindu-se astfelu intre asociati perderea si castigulu in modu egal, se vine pentru Nichit'a unu facit u de totu tristu si nu ne prende mirarea, ca principale Muntenegrului s'aru descurcă bucurosu din complicatiunea ce n'are nici unu prospectu de isbutire. De aceea a datu cu patru dile inainte ordinulu că voivodii si serdarii sei sa remana in defensiva. Elu astépta cu mare impacientia armistițiulu pentru a dice asociarei de arme cu Serbi'a unu adio.

Cea mai mare parte a garnisonei din Medunu e liberata. Nichit'a firesce n'are pâne pentru ómeni sei. Austro-Ungari'a se parea ca inca n'are voia a se insarciná cu noi óspeti. Medunu se va demolá. Acestu planu e ridiculu. Fortaréti'a e situata pe unu munte inaltu si acesta insusi e o fortaréti pentru sine. Demolandu-se zidurile si cele patru bastiuni, fortaréti'a naturale totusi nu e distrusa si cine posede numai muntele va puté usioru sa-lu prefaca totu-déun'a intr'o fortaréti. Prin acésta nu se va libera drumulu cătra Podgorit'a; spre acésta se recere distrugerea Spuzului, pe care Nichit'a nu o pote realizá.

In cuventulu de tronu, cu care Imperatulu Germaniei a deschisu sesiunea parlamentara, aflâmu o indigitate semnificativa relativu la politic'a esterna a imperiului germânu. In pasulu marcantu ce atinge relatiunile externe se dice:

Relatiunile din afara ale Germaniei, prelunga tota gheutatile momentane ale situatiunei, corespundu caracterului pacificu alu politicei Majestaticei Sele Imperatului. Nesunti'a interesata a Majestaticei Sele e fără pregetu indreptata intr'acolo, de a conservá relatiuni bune cu tota puterile si in deosebi cu acele ce suntu mai apropiate Germaniei prin vecinatate si istoria si a sustiené si intre ele pacea, déca va fi cumva amenintata, prin o medilocire amicabilă. Dara ori-ce va aduce viitorulu, Germania pote fi asecurata, ca săngele filoru ei se va versá numai spre scutirea onorei si a interese loru sale proprie.

„Journal des Debats“ care totudun'a a consiliatu Austriei o politica de pace trebue sa recunoscă ca dechiaratiunile principelui Auersperg in parlamentulu cislaitanu au fostu eminente si denme de unu aplausu viu: „Principele Auersperg a vorbit cu prudentia si abilitatea unui barbatu de statu. Nu se putea vorbi mai fermu si mai la intielesu. Trebuie insa sa observâmu ca intunecul ce planéza deasupr'a situatiunei diplomatice a silitu pe ministrulu cislaitanu la unu limbagiu cam neprecisu, din care mai tardu s'aru puté face conclusiuni contrarie.“

In cercurile republicane din Francia s'a furisatu o indisputiune prin atentiunile quasi-guvernamentale ce le intempina veduv'a lui Napoleon III si fiulu lui la societatea superioara din diversele orasie italiene. Cu deosebire impressiunéa reu nesunti'a cam tendențiosa de a distinge pe calatori mai multu că pre imperatés'a de odiniora si căpe prezententulu actualu la tronu decâtua că persoane private inalte. O corespondinta la „Independance“ face pe italieni atenti, ca Francia care a datu săngele si banii sei pentru eliberarea Italiei are o pretensiune mai mare la recunoscintia italiana decâtua fiic'a contesei Montijo. Acésta a fostu mai

multu cau'sa ca România nu s'a datu atât de tempu de capitala regatului unitu si ea si astadi impreuna cu fiu-seu tiene cu cei mai inversiunati inimici ai Italiei, cu clericalii. —

Dâmu eu tota reserv'a notiti'a ce urmează din „Cittadino Romano“: „Cum ni se asigura Imperatulu Russiei a indreptatu cătra diferitii suverani dia Europa o scrisore autografa notificandu-le, ca cătu pentru persoana sea nu e aplecatu spre resbelu, dura agitatia interna a tieri sele 'lu silesce sa-lu accepte că unu reu mai micu. Si Victoru Emanuelul se dice ca a primitu acésta a scrisore si din cau'sa acésta a trânsu pe generalulu Medicu la România pentru a inscintia consiliulu de ministri si cu deosebire pe domnulu De pretis, care pe locu a plecatu la Turinu“.

Recerintele noile in privintia testamentelor.

(II) De-si adi ocupa politica terenul celu mai de frunte in intrég'a diraristica, suntu totusi unele cestioni, cari numai cu daun'a poporului s'aru puté trece cu vederea si cari astfelu pentru poporulu nostru suntu de mai multu interesu, că cele ce se petrecu in afara si nu se referu nemidlocit u asupr'a nostra.

Astfelu suntu de multa insemnatare pentru poporulu nostru dispositiunile art. de lege XVI ex 1876 care cu schimbarea normativelor de pâna acum reguliza pentru viitorul de nou recerintele formali, atât de testamentelor, cătu si ale contractelor de ereditate si donatiilor pentru casulu de mórte. Si dispositiunile acestea noile legali vinu a se recomandă cu atât'a mai multu atentiu de poporului nostru, cu cătu din neobservarea loru, usioru aru puté suferi unii si altii daune mari materiali, posmîndu-se deodata ca dispositiunile loru séu in favorulu loru facute au remasu fără valore.

Tractandu deci in urmatorele pe scurtu principale fundamentali ale acestui articulu de lege, observâmu mai inainte de tota, ca valore lui legala a intratu inca cu 1 Iuliu a. c. Mai departe ca articululu acesta de lege alterézia si dispositiunile testamentari precum si donatiunile pentru casulu de mórte in cari nu s'a stipulat anume si de ambe părtele irrevocabilitatea, facute dejá, intr'atât'a: incât atari dispositiuni, déca nu corespundu recerintelor normate prin articululu acesta de lege, numai atunci remanu in valore déca: mórte testatorulu, séu donatorulu in restempu de unu anu dela intrarea acestui legi in valore, adeca pâna in 1 Iuliu 1877, — séu déca murindu mai tardu se dovedesce ca dela terminulu acesta si pâna la momentulu mortii s'a aflatu intr'unu stadiu ce nu-i concese formarea unei dispositiuni noile, — séu in fine déca testamentulu facutu in scrisu, fu depusu pâna la intrarea in valore a acestui articulu de lege la judiciile competente séu se depune in terminu de unu anu, i. e. pâna in 1 Iuliu 1877 la vre-unu notariu publicu.

Contractele de ereditate si donatiunile pentru casulu de mórte, incheiate anume sub conditiunea irrevocabilitatii se sustinu in valore neconditiunatu si in viitoru.

Deci cei ce posedu dispositiuni testamentari compuse inainte de 1 Iuliu 1876, conformu recerintelor de pâna aci séu asemenea donatiuni pentru casulu de mórte in care inse nu s'a stipulat anume si din ambe părtele irrevocabilitatea si voiescu a le sustiné dispositiunile acestea in form'a loru cea vechia, in valore si pentru viitoru; negresit u sa le depuna pâna in 1 Iuliu 1877 in archivulu vre-unu notariu publicu, spre pastrare, căci alt-

cum cu espirarea acestui terminu voru trece din valoare, chiaru si inscrise fiindu in cartile funduarie.

Pentru testamentele facende si resp. facute din 1 Iuliu a. c. si asemenea si pentru donatiunile pentru casulu de morminte precum si pentru contractele de ereditate, cari tote suntu supuse in viitoriu acelora si recerintie, dimpreuna chiaru si cu codicile, pentru tote acestea se recere in sensulu articolului acestuia de lege ca: fiindu compuse in scrisu si in forma de documentu privatu, chiaru si candu suntu scrise si subscrise de insusi dispunatoriulu, sa se mai aplice si doi martori, ier' afara de casulu acesta patru martori.

Martorii acesti au sa fia cu totii fati la compunerea actului de dispositiune si au se fia destoinici de a puteti constata, ca nu s'a comisit vre-o insilaciune seu erore in persona dispunatoriului.

Dintre martorii receruti de lege, trebuie se scie celu putienu unulu ceti si scrie si trebuie se subscrive cu manu proprie documentulu, candu acesta e scrisu si subscrissu de dispunatori insusi. In casulu acesta martorului alu doilea poti fi subscrissu de celalaltu martoru, si are se-si punu numai degetulu in semnul de subsciere. Afara inse de casulu acesta, se receru totu-deun'a doi martori cari se scie ceti si scrie si sa se subscrive cu manu propria, pre candu cei-laltri potu fi subscrissi si de altcine-va.

Martorii nu trebuie sa cunoscă cuprinsulu dispositiunei, candu acesta e scrisa si subscrissa seu si numai subscrissa de insusi dispunatoriulu. In atare casu e de ajunsu ca martorii seu sa se convinga insusi prin finti'a de fatia la subsciere, seu se intieluga din gura dispunatoriului, ca documentulu ce li se presenta cuprinde ultim'a sea dispositiune. Si acesta au apoi martorii sa o constateze pre insusi documentu si nu numai pre invitul lui.

Candu inse dispunatoriulu nu scie ceti si scrie seu din alta causa nu poti subscrive insusi documentulu: atunci e neaperatu de lipsa ca sa se cetesca cuprinsulu dispositiunei printre unu martoru, in fati tuturor celor alati martori si a dispunatoriului, ca mai departe dispunatoriulu inteleghandu cuprinsulu documentului cetitu, se dechiare in fati martorilor ca cuprinde vointi'a sea adeverata si libera si in fine ca subscrinduse apoi dispunatoriulu printre unu dintre martori, totu-deodata sa se constate pre insusi documentu din partea martorilor ca s'au observat tote reccintele acestea formali.

Asemenea e o recerintia esentiala dupa dispositiunile acestea noue, ca sa se inseamne pre fia-care atare documentu, loculu unde, si tempulu candu s'a compusu. Constandu inse documentulu din mai multe cole, acestea trebuie sa se cose laolalta si apoi capetele amendouale ale firului cu care s'a cusutu, sa se sigileze cu sigilul testatorelor si alu unui martoru.

Ca martoru nu potu funga in sensulu dispositiunilor noue: persone in etate sub 18 ani, orbi, surdi si muti, smintiti la fire precum si aceia cari fura dejudecati pentru juramentu strimbu. Asemenea nu potu fi martori la o dispositiune anumita: aceia cari au se traga favoru din ea; precum nici rudeniele loru in linia directa, ascendentii si descendenti, nici rudeniele lateralii dupa parintii si mosii respectivului, nici sotia lui, fratinile acesteia si rudeniele ei in linia directa, precum nici sotiele rudenielor acestor in linia directa, nici fratinii loru.

De mare insemanata e ca prin articululu acesta de lege se admitu si femeile de a putea fi martori

soloneli, ceea ce pana aci nu le fu concesu. (Va urmá.)

Varietati.

* Adunarea generala a reuniunii femeilor romane din Brasov se va tine, conformu §-lui 8 din statute, Dumineca in 7/19 Noemvre 1876, adica in diu'a onomastica a Majestatii Selei Imperatesei si Reginei Elisabet'a patrona reuniunei. In diu'a acesta membrele reuniunei voru luá parte inainte de prandiu la servitulu divinu in biserica St. Nicolaie din Scheiu, unde se voru inaltia rugaciuni pentru Majestatea sea Imperatresa si Regina nostra Elisabet'a, iera dupa prandiu la orele 3 se va tine adunarea generale in edificiul gimnasiului român gr. or. de aci.

In acesta adunare comitetulu va da séma despre activitatea sea in cursulu anului 1875/6; se voru asterne socotelile fondului; se va alege o commisiune pentru cercetarea acestor; se va alege comitetulu reuniunei pre urmatorii trei ani si se voru pertracta propunerile, care se voru aduce.

Se invita dara on. membre, a luá parte in numeru catu se poate mai mare la acesta adunare generale.

Brasov 2 Noem. (21 Oct.) 1876.

Comitetulu R. f. r.

Bursa de Viena.

Din 23 Oct. (4 Nov.) 1876.

Metalice 5%	63 20
Imprumutul national 5% (argintu)	67 66
Imprumutul de statu din 1860	110 —
Actiuni de banca	830 —
Actiuni de creditu	147 80
London	12 32
Obligationi de desdaunare Unguresci	76 —
" " Temisioren	75 25
" " Ardelenesci	75 —
" " Croato-slavone	84 —
Argintu	104 75
Galbinu	5 89
Napoleonu d'auru (poli)	9 85
Valut'a noua imperiale germana	60 60

Concursu.

Conformu ordinatiunei prea venaraturui consistoriu archidiecesanu dta 12 Augustu a. c. Nr. 1743 B. pentru intregirea parochiei vacante Bacaua de a III clasa, in ppresbiteratulu alu Il-le alu Gioagilului, se escrie concursu pana la 20 Noveb. a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. Dela 72 familii cate un'a ferdelu cucuruzu sfarmitu.

2. Dela tota famili'a cate un'a di de lucru.

3. Venitulu stolaru usuatu, — cari tote computate dau sum'a de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acesta parochia, au a-si asterne suplicele instruite in sensulu statut. org. si a dispositiunilor provisorie sinodali din anulu 1873 la subscrissu pana la terminulu indicatu.

Secarembu, 15 Octob. 1876.

Pentru comitetulu parochialu.

Sabinu Piso m/p.

1—3 ppresbiteru.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei investitoresci gr. or. din opidulu Nocrichiu devenite in vacantia, se escrie prin acesta concursu cu terminu pana la 31 Octombrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

a) din fondulu bisericei si scólei 155 fl. v. a.

b) dela 50. familii cate o jumetate mesura ardelena de bucate de 60. cr. 30 fl.

c) dela circ'a 30 copii umblatori la scola a 50 cr. . . . 15 fl.

Doritorii de a ocupá acesta statiune au a documenta ca suntu pedagogi cu testimoniu de qualificiune;

suntu de religiunea nostra; suntu cantareti; si ca prelanga limb'a materna mai sciu celu putienu un'a dintre limbele patriei, avendu prelanga instructiunea de tota dile in 9 luni, a tine domineca si serbatorea cu tinerimea scola de repetitiune; ier' suplimente concursuali cu documentele loru le voru asterne pana la terminulu indicatu la subscrissu oficiu protopopescu.

Nocrichiu in 10 Octobre 1876.

Oficiulu protopopescu gr. or. alu tractului Nocrichiu-Cincu mare.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

G. Maieru,
(3—3) par. si adm. ppresb.

Concursu.

De ore-ce in urm'a publicarei concursului din Tel. Rom. Nrii 53, 54, si 56, nu s'au aflatu concurrenti cu calitatile recerute de statutulu organicu pentru ocuparea postului de parochu in vacanta parochia Suligete, ppresbiteratulu Giogiu I; in urm'a inaltei ordinatiuni consistoriale dta 23 Augustu Nr. 2034 a. cur. se escrie concursu pana la 6 a lunei lui Noemvre a. c. st. v.

Emolumentele impreunate cu acestu postu de parochu, computate tote laolata dau preste totu sum'a de 516 fl.

Doritorii de a ocupá acesta parochia au a-si asterne concursele loru conformu dispositiunilor Statutului organicu, si cele ale sinodului nostru archidiecesanu din an. 1873 pana la terminulu mai susu disu la subscrissu.

Campeni, in 7 Octombrie 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu din Vidra de mediu.

Ioanu Patiti'a,

3—3 protopresbiteru.

Nr. 207 — 1876.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. Brazesti de clas'a III ppresbiteratulu Lupsiei, in urm'a inaltei concesiuni cons. dta 29 Sept. 1875 Nr. 2860, se escrie concursu cu terminulu pana in 7 Novembre 1876 in care di va fi si alegerea.

Cu acesta statiune suntu impreunate urmatorele emoluminte:

1. Un'a ferdela vechia de bucate parte grâu parte cucuruzu dela unu fumu.

2. Dela 120 fumuri cate o di de claca dela fia-care.

3. Folosinti'a cimiteriului in extensiune de 1 jug. 2370 □ si

4. Stol'a indatinata, cari tote computate dau unu venit uanuale de 420 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acestu postu de parochu au a-si asterne suplicele loru in terminulu susu indicatu instruite in sensulu stat. org. la subsemnatulu oficiu.

Offenbach in 7 Octob. 1876.

In contilegere cu comitetulu paroch. resp.

Oficiulu ppresb. gr. or. alu

Lupsiei.

Ioanu Danciu,

3—3 adm. prot.

Edictu.

Ioanu Danila din Toparcea ctulu Sibiului, carele mai bine de doi ani a parasit pre legiuia sea socia An'a Tom'a Carat'a fara a se sci ubicatiunea lui, se citeza a se presenta inaintea subsemnatului scaunu ppresbiterale in terminu de unu anu a dato, anumitu pana in 2 Octobre 1877, caci la dim contra procesulu divortialu asupra intentatui se va pertracta si decide si in absenti'a densului.

Mercurea 2 Octobre 1876.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or. alu Mercurei.

I Drocu

(3—3) adm. prot.

INDREPTARE: In articululu „Generalulu Turr etc.” din nrulu precedentu s'au strecoратu doue erori de tipariu esentiali cari fac neintelese punctele respective. Si anume in alinea 8-a sirulu 8 in locu de cuventulu „Dara” sa se puna: „Inse ore pap'a nu este capulu catolicismul si.” Eara in alinea 13 punctulu ultimu, care gresitu suna: „Si totusi cestiuia nu s'au contopit in panislavismu,” sa se ceteasca: „Si totusi cestiuia nu s'au contopit in panlatinismu.”

Editora si tipariu tipografie archidiecesane.